



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 197

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 martie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
31.	— Lege pentru ratificarea Acordului prin schimb de note verbale, semnate la Hanoi la 19 iunie 2007 și, respectiv, la 24 iulie 2007, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994.....	Decizia nr. 145 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 5 ¹ din Codul de procedură penală	6–7	
	2–3	Decizie nr. 146 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	7–8	
323.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului prin schimb de note verbale, semnate la Hanoi la 19 iunie 2007 și, respectiv, la 24 iulie 2007, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994.....	Decizia nr. 149 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală	9–10	
	3	Decizia nr. 151 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală	10–11	
	★	Decizia nr. 165 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	12–13	
32.	— Lege pentru completarea art. 10 din Legea învățământului nr. 84/1995			
	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
347.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 10 din Legea învățământului nr. 84/1995	4	1.147/2007/620. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al ministrului economiei și finanțelor pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile în cadrul axei prioritare „Asistență tehnică” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013	14–15
	4		★	
33.	— Lege pentru modificarea alin. (5) al art. 176 din Legea învățământului nr. 84/1995	4		
348.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (5) al art. 176 din Legea învățământului nr. 84/1995	5		
	★			
34.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2007 pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale	5		
349.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2007 pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale	5	Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2007, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale.....	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului prin schimb de note verbale, semnate la Hanoi la 19 iunie 2007 și, respectiv, la 24 iulie 2007, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul prin schimb de note verbale, semnate la Hanoi la 19 iunie 2007 și, respectiv, la 24 iulie 2007, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994, ratificat prin Legea nr. 45/1996.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 5 martie 2008.

Nr. 31.

AMBASADA ROMÂNIEI
HANOI

NR. 558

Ambasada României la Hanoi prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Socialiste Vietnam și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Ambasada României la Hanoi, în numele Guvernului României, are onoarea de a propune Guvernului Republicii Socialiste Vietnam încheierea unui acord cu următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam, având în vedere obligațiile ce decurg din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, au convenit să amendeze Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994, prin eliminarea art. 14 din acord.

Dacă amendamentul menționat anterior este acceptabil pentru Guvernul Republicii Socialiste Vietnam, prezenta notă și nota de răspuns a părții vietnameze vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam pentru amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994. Acest acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care se comunică îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea sa în vigoare.”

Ambasada României la Hanoi folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Socialiste Vietnam expresia înaltei sale considerații.

Hanoi, 19 iunie 2007

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
REPUBLICA SOCIALISTĂ VIETNAM

NR. 371/NG-LPQT

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste Vietnam prezintă salutul său Ambasadei României la Hanoi și are onoarea de a confirma primirea Notei Ambasadei nr. 558 din 19 iunie 2007, cu următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam, având în vedere obligațiile ce decurg din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, au convenit să amendeze Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994, prin eliminarea art. 14 din acord.

Dacă amendamentul menționat anterior este acceptabil pentru Guvernul Republicii Socialiste Vietnam, prezenta notă și nota de răspuns a părții vietnameze vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam pentru amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994. Acest acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care se comunică îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea sa în vigoare.”

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste Vietnam are onoarea de a informa că Guvernul Republicii Socialiste Vietnam a acceptat amendamentul menționat anterior și confirmă că prezenta notă împreună cu nota Ambasadei constituie un acord între Guvernul Republicii Socialiste Vietnam și Guvernul României pentru amendarea Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste Vietnam și Guvernul României privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994.

De asemenea, Ministerul are onoarea de a informa Ambasada că Guvernul Republicii Socialiste Vietnam a îndeplinit procedurile sale interne pentru intrarea în vigoare a acordului în sensul amendamentului menționat. Prin urmare, acest acord va intra în vigoare la data primirii de către minister a notificării Ambasadei, prin care se confirmă îndeplinirea de către Guvernul României a procedurilor sale interne pentru intrarea în vigoare.

Ambasada României la Hanoi folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Socialiste Vietnam expresia înaltei sale considerații.

Hanoi, 24 iulie 2007

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
prin schimb de note verbale, semnate la Hanoi la 19 iunie 2007
și, respectiv, la 24 iulie 2007, dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind amendarea
Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii
Socialiste Vietnam privind transporturile maritime,
semnat la București la 1 septembrie 1994**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului prin schimb de note verbale, semnate la Hanoi la 19 iunie 2007 și, respectiv, la 24 iulie 2007, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind transporturile maritime, semnat la București la 1 septembrie 1994, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 martie 2008.
Nr. 323.



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea art. 10 din Legea învățământului nr. 84/1995

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — După alineatul (4) al articolului 10 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se introduc patru noi alineate, alineatele (4¹)—(4⁴), cu următorul cuprins:

„(4¹) Inspectoratele școlare județene selecționează în fiecare an școlar câte 25 de elevi capabili de performanță, absolvenți ai clasei a IV-a, proveniți din mediul rural, ale căror familii au venituri pe membru de familie sub o treime din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(4²) Selecția elevilor se face de către specialiști de la Centrul județean de asistență psihopedagogică, pe baza unei

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

București, 11 martie 2008.
Nr. 32.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NORICA NICOLAI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru completarea art. 10
din Legea învățământului nr. 84/1995

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 10 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 martie 2008.
Nr. 347.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea alin. (5) al art. 176 din Legea învățământului nr. 84/1995

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Alineatul (5) al articolului 176 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

București, 11 martie 2008.
Nr. 33.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NORICA NICOLAI

„(5) Elevii și studenții cetățeni români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (3) și de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic.”

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (5)
al art. 176 din Legea învățământului nr. 84/1995**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea alin. (5) al art. 176 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 martie 2008.
Nr. 348.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 46/2007 pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006
privind finanțele publice locale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46 din 23 mai 2007 pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 1 iunie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 11 martie 2008.
Nr. 34.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 46/2007 pentru completarea art. 63
din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2007 pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 martie 2008.
Nr. 349.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145

din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 5¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 5¹ din Codul de procedură penală. Excepția a fost invocată de inculpatul Matei Mihali în Dosarul nr. 1.378/331/2007 al Judecătoriei Vălenii de Munte.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că partea Viorel Roman a depus la dosar o cerere de judecare a cauzei în lipsă.

Ministerul Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, pentru aceleași motive care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.378/331/2007, **Judecătoria Vălenii de Munte a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 5¹ din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Matei Mihali în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală „nu reușește să asigure garanțiile necesare unui proces echitabil, înfrângând egalitatea de tratament care trebuie să existe între justițiabili și Ministerul Public”, prin aceea că nu prevede obligativitatea ascultării persoanei care a formulat cererea de recuzare. Cu privire la art. 52 alin. 5¹ din Codul de procedură penală, se susține că încalcă prevederile constituționale, întrucât consecința acestuia este aceea că partea care formulează cererea de recuzare nu are la îndemână niciun mijloc procesual pentru a se asigura că cererea sa de recuzare va fi tratată cu imparțialitate. Se conchide în sensul că, în aceste condiții, lipsa unei măsuri efective de control asupra imparțialității și incompatibilității judecătorului chemat să soluționeze cererea de recuzare face iluzorie, în anumite situații, formularea oricărei cereri de recuzare.

Judecătoria Vălenii de Munte consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, în cazul în care textul de lege criticat ar reglementa obligativitatea ascultării părților pentru soluționarea cererii de recuzare, ar fi necesară acordarea de termene suplimentare. De asemenea, dacă s-ar admite recuzarea judecătorului chemat să decidă asupra recuzării, s-ar ajunge la amânarea cauzei în mod nejustificat.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 21 și 24 din Constituție și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 2 și 5¹ din Codul de procedură penală, potrivit cărora *„Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.[...]”*

Este inadmisibilă recuzarea judecătorului chemat să decidă asupra recuzării”.

Autorul excepției susține că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri, iar textele de lege criticate dau expresie acestei preocupări. Astfel, potrivit art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, examinarea cererii de recuzare se face *„de îndată”*, iar părțile sunt ascultate numai *„dacă se găsește necesar”*, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și implicit a cauzei în care aceasta a fost formulată. Nu poate fi reținută critica art. 52 alin. 2 și 5¹ din Codul de procedură penală în raport de prevederile art. 21 din Constituție care consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, deoarece încheierea prin care este respinsă cererea de recuzare poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei. De asemenea, normele criticate nu aduc atingere dreptului persoanei ca, în tot cursul procesului, să fie asistată de un avocat, ales sau numit din oficiu, și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil,

astfel încât nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare.

De altfel, în același sens, Curtea s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 290 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 7 iulie 2005, și Decizia nr. 565 din 11 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 9 august 2006, statuând că dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

procedură penală nu contravin prevederilor art. 21 și 24 din Legea fundamentală.

Soluția și considerentele deciziilor mai sus amintite sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 52 alin. 5¹ din Codul de procedură penală, criticat în raport de aceleași dispoziții constituționale, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 5¹ din Codul de procedură penală, excepție invocată de Matei Mihali în Dosarul nr. 1.378/331/2007 al Judecătorei Vălenii de Munte.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 146

din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Gheorghe Bădină în Dosarul nr. 188/318/2007 al Tribunalului Gorj — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 188/318/2007, **Tribunalul Gorj — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Bădină într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva Sentinței nr. 1.012/2007 a Judecătorei Târgu-Jiu prin care a fost respinsă plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, emis de Inspectoratul de Poliție al Județului Gorj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat înfrânge prezumția de nevinovăție și garanțiile dreptului la un proces echitabil consacrate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece contravenientul este obligat să dovedească nevinovăția sa în fața instanței de judecată.

Tribunalul Gorj — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „(1) *Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în legătură cu criticile prin care se susține că, potrivit art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, însuși contravenientul trebuie să își probeze în fața instanței nevinovăția, deși constituțional este ca agentul constatat să dovedească vinovăția lui, prin Decizia Curții Constituționale

nr. 183 din 8 mai 2003 s-a reținut: „deși legiuitorul a dezincriminat contravențiile, potrivit art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, [...], instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale distincte de cele ale dreptului procesual civil, în virtutea cărora, așa cum susține autorul excepției, sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță. Astfel, alin. (1) al textului de lege menționat stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie. Așa fiind, și sub acest aspect, prevederile de lege criticate sunt în deplin acord cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ceea ce ar fi contrar intereselor contravenientului, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare.”

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin aceeași decizie Curtea a reținut că în dreptul românesc contravențiile au fost scoase de sub influența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ, astfel că simpla desemnare a unei persoane ca fiind contravenient nu înseamnă și stabilirea vinovăției sale. Utilizarea de către legiuitor a noțiunii de contravenient în dreptul administrativ sau de infractor în dreptul penal nu are semnificația unei înfrângerii a prezumției de nevinovăție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Gheorghe Bădină în Dosarul nr. 188/318/2007 al Tribunalului Gorj — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149

din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Gheorghe Răduță în Dosarul nr. 4.073/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind partea Luminița Cristina Graur, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.683 D/2007 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Gheorghe Răduță în Dosarul nr. 7.026/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind partea Gheorghe Gârbea, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției, precum și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea, întrucât dosarele au obiect identic.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.683 D/2007 la Dosarul nr. 1589 D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției reiterează, pe scurt, argumentele expuse în scris în motivarea excepției și solicită pentru aceleași motive admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 22 și 25 octombrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 4.073/2/2007 și nr. 7.026/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Răduță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție, precum și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu poate solicita instanței atașarea

oricărui înscrisuri pe care le consideră necesare în susținerea plângerii sale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: *„Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricărui înscrisuri noi prezentate.”*

Dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate sunt cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 24 privind dreptul la apărare. Se invocă, de asemenea, încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 165 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, și Decizia nr. 36 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate, statuând în mod constant că acestea nu încalcă liberul acces la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, ci dau expresie acestor garanții constituționale.

De asemenea, Curtea a statuat că „limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată este justificată având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen, sub aspectul legalității, al rezoluției sau al

ordonanței procurorului atacate. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a

rezoluției de netrimitere în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Gheorghe Răduță în dosarele nr. 4.073/2/2007 și nr. 7.026/1/2007 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 151

din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ovidiu Busuioc în Dosarul nr. 2.379/314/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.379/314/2007, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ovidiu Busuioc într-o cauză privind soluționarea plângerii formulate împotriva Rezoluției nr. 161/III/2/2007 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava prin care s-a respins plângerea formulată împotriva procesului-verbal de începere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală limitează sfera actelor procurorului care pot fi atacate doar la rezoluțiile sau ordonanțele de neîncepere a urmăririi penale, context în care prevederile de lege criticate sunt în contradicție cu dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 24 din Constituție”.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: *„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu.”*

Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind *„Egalitate în drepturi”*, art. 21 privind *„Accesul liber la justiție”* și în art. 24 privind *„Dreptul la apărare”*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. (1) din Codul de procedură penală reprezintă concretizarea prevederilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ovidiu Busuioc în Dosarul nr. 2.379/314/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

Faptul că nu se poate formula plângere, în temeiul art. 278¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, împotriva procesului-verbal de începere a urmăririi penale nu reprezintă o încălcare a drepturilor constituționale, atâta vreme cât procesul-verbal invocat și actele de urmărire penală, în cazul în care se va adopta o soluție de trimitere în judecată, vor fi cenzurate de către judecător în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea tuturor garanțiilor și drepturilor procesuale.

În realitate, autorul excepției de neconstituționalitate critică reglementarea art. 278¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, întrucât nu asigură posibilitatea atacării în instanță și a altor dispoziții și măsuri luate de organele de urmărire penală, respectiv în cazul de față procesul-verbal de începere a urmăririi penale.

Curtea reține că prin critica de neconstituționalitate se are în vedere completarea textului art. 278¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, soluția legislativă în cauză nemulțumindu-l pe autorul excepției din prisma a ceea ce nu cuprinde. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. În consecință, nu intră în competența Curții Constituționale modificarea actului supus controlului său în sensul dorit de autorul excepției.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 440 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 4 ianuarie 2005, Decizia nr. 437 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.264 din 29 decembrie 2004, și Decizia nr. 36 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate, statuând în mod constant că acestea nu încalcă egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, ci dau expresie acestor garanții constituționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 165

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Valentin Secrieriu în Dosarul nr. 2.805/866/2007 al Judecătoriei Pașcani.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.805/866/2007, **Judecătoria Pașcani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Valentin Secrieriu într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că „prin aplicarea unor puncte de penalizare care, în final, conduc la suspendarea dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice, este de natură a încălca dreptul la liberă circulație și constituie o restrângere abuzivă a exercițiului unor drepturi deja câștigate”.

Judecătoria Pașcani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că aplicarea amenizii contravenționale reprezintă o sancțiune care are scopul de a atrage atenția participantului la trafic asupra gravității faptei săvârșite, iar punctele de penalizare reprezintă un mod de coerciție complementar, cu rol preventiv. Arată că suspendarea

dreptului de a conduce nu constituie o încălcare a principiului liberei circulații.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă dreptul la liberă circulație, care, așa cum a statuat Curtea Constituțională în Decizia nr. 210/2007, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere în acest scop. Apreciază că normele legale supuse controlului de constituționalitate nu restrâng exercițiul unor drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 2: „(1) Săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a uneia sau mai multor contravenții atrage, pe lângă sancțiunea amenizii, și aplicarea unui număr de puncte de penalizare, după cum urmează:

a) 2 puncte de penalizare pentru săvârșirea următoarelor fapte: (...)

3. nerespectarea obligației de a purta, în timpul circulației pe drumurile publice, centura de siguranță ori căștile de protecție omologate, după caz; (...)

b) 3 puncte de penalizare pentru săvârșirea următoarelor fapte: (...)

2. depășirea cu 21—30 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv pentru categoria din care face parte

autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 25 alin. (1) care garantează dreptul la liberă circulație și în art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege pe care autorul le critică stabilesc sancțiunile aplicabile în cazul săvârșirii anumitor contravenții, sancțiuni constând în aplicarea, pe lângă amendă, a unui număr variabil de puncte de penalizare, în funcție de gravitatea faptei. Așa cum, în mod constant, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, concretizată, de exemplu, în Decizia nr. 1.135 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008, că reglementarea unor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin justificată, din perspectiva interesului general ocrotit, iar aceste texte de lege nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”. Așa fiind, reglementarea unor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin justificată, din perspectiva interesului general ocrotit.

În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului la liberă circulație, prin suspendarea permisului de conducere, ca o consecință a acumulării punctelor de

penalizare, Curtea constată că nu poate fi reținută o asemenea critică, întrucât dispozițiile art. 25 din Legea fundamentală, care privesc dreptul la liberă circulație, nu au legătură cu prevederile de lege ce formează obiect al excepției. Astfel, așa cum Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, în Decizia nr. 44 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 23 februarie 2005, „dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României [...] nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație”. Cu același prilej, Curtea a reținut că stabilirea unor reguli în ceea ce privește circulația pe drumurile publice, inclusiv în ceea ce privește reținerea permisului de conducere, respectiv suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule nu este de natură să încalce dreptul fundamental reglementat de art. 25 din Constituție.

În fine, Curtea constată că, prin Decizia nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Constituție, or textele de lege criticate în prezenta cauză nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. În plus, alin. (1) al art. 53 prevede că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns, printre altele, și pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 alin. (1) lit. a) pct. 3 și lit. b) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Valentin Secrieriu în Dosarul nr. 2.805/866/2007 al Judecătoriei Pașcani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI LOCUINȚELOR
Nr. 1.147 din 2 noiembrie 2007

MINISTERUL ECONOMIEI
ȘI FINANȚELOR
Nr. 620 din 3 martie 2008

ORDIN

pentru aprobarea categoriilor de cheltuieli eligibile în cadrul axei prioritare „Asistență tehnică” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007, în temeiul art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în temeiul art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și ministrul economiei și finanțelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Prin prezentul ordin sunt aprobate categoriile de cheltuieli eligibile efectuate în cadrul axei prioritare „Asistență tehnică” din cadrul Programului operațional regional 2007—2013, denumit în continuare *POR*, pentru următoarele domenii majore de intervenție:

a) sprijinirea implementării, managementul și evaluarea *POR*;

b) sprijinirea activităților de publicitate și informare privind *POR*.

Art. 2. — Cheltuielile efectuate de către organismul intermediar din cadrul agențiilor de dezvoltare regională și din cadrul Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale și/sau Autoritatea de management pentru implementarea măsurilor din cadrul domeniilor majore de intervenție prezentate la art. 1 sunt considerate eligibile astfel:

a) pentru organismul intermediar din cadrul agențiilor de dezvoltare regională, de la data aprobării înființării organismului intermediar de către Consiliul de Dezvoltare Regională;

b) pentru organismul intermediar din cadrul Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale, de la data aprobării oficiale a *POR* de către Comisia Europeană;

c) pentru Autoritatea de management, de la data aprobării oficiale a *POR* de către Comisia Europeană.

Art. 3. — (1) Sunt considerate eligibile cheltuielile de personal, inclusiv contribuțiile salariale suportate de către angajat și angajator, ale personalului de conducere și de execuție încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, cu normă parțială sau întregă de lucru, având atribuții în procesul de gestionare a *POR* încadrat în următoarele structuri:

— organismele intermediare din cadrul agențiilor de dezvoltare regionale;

— organismul intermediar din cadrul Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale;

— Autoritatea de management *POR*.

(2) Sunt considerate eligibile cheltuielile de personal, inclusiv contribuțiile salariale suportate de către angajat și angajator, ale personalului încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, cu normă parțială sau întregă de lucru, pentru activitățile adiacente de natură tehnică, financiar contabilă, juridică sau audit încadrat în structura organismelor intermediare din cadrul agențiilor de dezvoltare regionale.

(3) Cheltuielile de personal prevăzute la alin. (1) și (2) se decontează conform contractului individual de muncă sau

proporțional cu procentul prevăzut în fișa postului/foaie de prezență aferent atribuțiilor specifice gestionării *POR* sau activităților adiacente gestionării *POR*.

Art. 4. — (1) Cheltuielile efectuate de personalul cu atribuții în domeniul gestionării *POR*, cu ocazia deplasărilor, pentru transport, cazare și diurnă, sunt considerate eligibile dacă se justifică efectuarea acestora prin documente justificative.

(2) Cheltuielile cu deplasarea de tipul cheltuielilor de transport, cazare și diurnă sunt eligibile și pentru experții din statele membre sau pentru acei experți solicitați de Autoritatea de management *POR* sau organismele intermediare *POR* pentru implementarea *POR*.

(3) Cheltuielile cu deplasarea de tipul cheltuielilor de transport și cazare sunt eligibile și pentru membrii, observatorii și invitații care participă la ședințele comitetelor regionale de evaluare strategică și corelare.

Art. 5. — Categoriile de cheltuieli eligibile pentru prestarea de servicii sunt următoarele:

a) cheltuielile pentru efectuarea de studii, în concordanță cu obiectivele *POR*;

b) cheltuielile pentru consultanță și expertiza tehnică, financiară, contabilă, fiscală și juridică;

c) cheltuielile privind achiziționarea serviciilor de audit;

d) cheltuielile de informare și publicitate pentru proiect, care rezultă din obligațiile Autorității de management și organismelor intermediare, în calitate de beneficiar;

e) cheltuielile efectuate pentru organizarea de seminarii, conferințe, sesiuni de informare, organizarea comitetelor de evaluare și selecție, a comitetelor de monitorizare, reuniuni de lucru;

f) cheltuielile de informare și publicitate aferente *POR*, efectuate în cadrul domeniului major de intervenție prevăzut la art. 1 lit. b), altele decât cele prevăzute la lit. e): cheltuielile pentru difuzarea spoturilor publicitare radio și TV, producția de spoturi radio și TV, publicitatea prin intermediul presei scrise, panotaj, pagini web, tipărirea, multiplicarea, producția și distribuția de materiale promoționale;

g) cheltuielile efectuate cu traduceri și interpretariat;

h) cheltuielile pentru servicii informatice și de comunicații: întreținere și reparare echipamente informatice, de comunicații și periferice de calcul; întreținere, actualizare și dezvoltare aplicații informatice;

i) cheltuielile pentru recrutarea și selecția personalului pentru organismul intermediar din cadrul agențiilor de dezvoltare regională, organismul intermediar din cadrul Ministerului pentru

Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Libere și Autoritatea de management;

j) cheltuielile pentru instruirea personalului implicat în gestionarea POR și pentru instruirea potențialilor beneficiari ai POR, conform Strategiei de asistență tehnică și a planului de transfer al personalului în structurile implicate în gestionarea POR.

Art. 6. — (1) În categoria cheltuielilor eligibile pentru achiziția de active fixe corporale se includ cheltuielile pentru achiziția de mijloace de transport, aparatură birotică, mobilier, echipamente și periferice de calcul.

(2) Achiziția de mijloace de transport este eligibilă în următoarele condiții:

a) cheltuielile sunt acceptate doar în cazuri justificate și aprobate de Autoritatea de management;

b) valoarea cheltuielilor eligibile nu poate depăși echivalentul în lei a 10.000 euro pentru fiecare autoturism achiziționat;

c) sunt respectate obligațiile beneficiarului privind informarea și publicitatea, cu respectarea prevederilor art.8 din Regulamentul Comisiei nr. 1.828/2006 stabilind regulile pentru implementarea Regulamentului Consiliului nr. 1.083/2006 în care se stabilesc prevederile generale cu privire la Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune și pentru implementarea Regulamentului nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului pentru Fondul European de Dezvoltare Regională;

d) Autoritatea de management monitorizează utilizarea autoturismului achiziționat pe tot parcursul implementării proiectului, asigurându-se de utilizarea acestuia în conformitate cu obiectivele proiectului.

(3) În categoria cheltuielilor eligibile pentru achiziția de active fixe necorporale se includ cheltuielile pentru achiziția de aplicații informatice, brevete, licențe, mărci.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

László Borbély,
secretar de stat

(4) Cheltuielile pentru achiziția obiectelor de inventar sunt eligibile.

(5) Cheltuielile pentru achiziția de publicații, cărți, reviste relevante pentru obiectul de activitate, în format tipărit și/sau electronic, abonamentele la publicații relevante pentru obiectul de activitate, cotizațiile la asociații sunt eligibile.

Art. 7. — (1) În categoria cheltuielilor generale de administrație se includ cheltuielile efectuate pentru închirierea sediului; plata utilităților: energie termică, energie electrică, apă, canalizare, salubritate, gaze naturale, telefon, fax, servicii poștale, curierat rapid și internet; cheltuielile efectuate pentru achiziționarea materialelor și serviciilor de întreținere a sediului; cheltuielile pentru serviciile de întreținere și reparații echipamente și autoturisme; cheltuielile de arhivare; cheltuieli cu personalul administrativ.

(2) Cheltuielile generale de administrație sunt eligibile după cum urmează:

a) în limită de maximum 20% din costurile eligibile rambursate ale proiectului pentru organismul intermediar din cadrul agențiilor de dezvoltare regională și din cadrul Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Libere efectuate în cadrul domeniului de intervenție prevăzut la art. 1 lit. a);

b) în limită de maximum 5% din costurile eligibile rambursate ale proiectului pentru Autoritatea de management.

(3) Metoda de calcul folosită pentru calculul pro ratei pentru decontarea cheltuielilor generale de administrație se va stabili de către Autoritatea de management și se va atașa în anexă la contractul de finanțare.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,
secretar de stat

★

CUANTUMUL TOTAL

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice
în anul 2007, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității
partidelor politice și a campaniilor electorale**

Partidul Conservator — Filiala Județeană Gorj

— quantumul total al veniturilor din cotizații: 12.070 lei

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2008
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrul I (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—
• Colecția Legislația României	450	112	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—
• Breviar legislativ	70	17	—
• Repertoriul actelor normative	120	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu, nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 160767